

4 ΤΡΟΧΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 16 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1972 - ΔΡΧ. 10.- ΕΤΟΣ Β!

Το πρόγραμμα, και πώς να το υλοποιήσετε

Προσέγγιση Σουεδικό! Μεταφορική.

Κυριότερες αίσθησες '71 (συνέχεια) και έμπειρος '72!

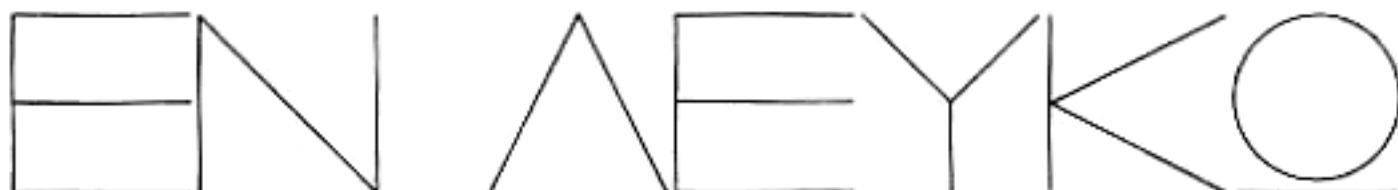
Βαρμάντιο Παζαρί/Οι Πρωταγωνιστές/Μεταφορική με φίλτες

Τέστ: Σουαζα DS-7/250/Μοτο'71 - Αρσενιάνοις

Test: FIAT 127

Φαίνεται ότι εδώ μέσα έχουμε δύο χρόνους. 'Ο ένας αρχίζει με την γέννηση των «4Τ». 'Ο άλλος είναι ο κανονικός χρόνος! Αυτός που τελειώνει σε λίγες μέρες. Για τον πρώτο μιλήσαμε παλιότερα. Τώρα είναι καιρός να μιλήσουμε για τον χρόνο που ζεργεται. Για το 1972. 'Η συνήθεια είναι να δίνουν εύχες οι άνθρωποι. Και δεν έχουμε καιμιά πρόθεση να παραβιάσουμε τη συνήθεια. 'Ετσι, πριν απ' ελιδοποιε άλλο, εύχόμαστε στους ε ι κ ο υ ς μας αναγνώστες ένα εύτυχομένο και διαφορετικό 1972. 'Όμως, οι αναγνώστες μας είναι και έθνη και το 1972 δεν φαίνεται να είναι ούτε εύτυχομένο ούτε διαφορετικό γι' αυτή τους την δραστηριότητα. Οι λόγοι είναι πολλοί και διάφοροι και τους έχουμε αναλύσει κατά καιρούς απ' τις σελίδες του περιοδικού. Το 1971 ήταν μια 'Ασχημη Χρονιά για τους οδηγούς. Τι με τα τρομερά δυστυχήματα που έγιναν, τι με την τραγική παρεξήγηση που υπάρχει στο θέμα Αυτοκίνητου, οι συνθήκες ήταν κάθε άλλο παρά ρόδινες. 'Έγιναν, και γίνονται, νέοι όρμησι. Αυτό είναι γεγονός. 'Αλλά παράλληλα έγιναν και γίνονται άλλα πράγματα, που μας κάνουν όλους να αισθανόμαστε άδικημένοι, κουρασμένοι, φοβισμένοι και χαμένοι. Τα κύσιμα άκριθηναν, ή «εισφορά» παρέμεινε, τ' αυτοκίνητα έχουν φθάσει σε άστρονομικές τιμές. 'Ολ' αυτά είναι γ ε γ ο ν ό τ α ! Δεν έχετε παρά να ρίξετε μια ματιά στους πίνακες και να δείτε πόσο στοιχίζει ένα απλό «Φόλκσβάγκεν» π.χ. Τα έξαρτήματα, τα λάστιχα, τα συνεργεία, είναι προβλήματα που επίσης έχει ν' αντιμετωπίσει ο οδηγός. 'Υπήρξαν άνθρωποι που ύπεστήριξαν τις τίς θέσεις μας και υπήρξαν άλλοι, που, χωρίς πολλή σκέψη, τις άπερριξαν. Το ιδιωτικό αυτοκίνητο είναι μια αγελάδα. Πού την άρμέγει; πολλές κόσμος. Το 1972; Δεν βλέπουμε να μεταβάλλεται ή κατάσταση. Στους δρόμους θ' αντιμετωπίσουμε τα ίδια και ίσως περισσότερο. Θά τρακάρουμε με οδηγούς που πήρα «δίπλωμα» χωρίς να ξέρουν ΤΙΠΟΤΑ απ' αυτοκίνητο. Θά μας επιτιθούν οι Σωτήρες με τις γελοίες τους θέσεις περί όριων ταχύτητας. Θά γράφουν άρθρα που θά ζητούν 40 χιλιόμετρα «όριο». Θά εκφραστούν με τα χειρότερα λόγια για τους οδηγούς, θά κατηγορήσουν τ' αυτοκίνητο και θά του φορτίσουν όλα τα κακά της Γης. Και... Και, εκτός απ' όλ' αυτά, θά έχουμε την τιμή να παρακολουθούμεθα από μυστικά αυτοκίνητα, με μυστικούς άστυνομικούς που θά θαλασιώνουν τις παραβάσεις. Θά ζήσουμε μέσα στον τρόμο απ' τους άσχετους οδηγούς, με τον φόβο της Ρουμκίας και θά πληρώσουμε ά ε ρ έ για να έχουμε την τιμή να υποφέρουμε και να κινδυνεύουμε. Δεν θά είναι μια καλή χρονιά το '72 και όσο και να εύχηθουμε δεν πιστεύουμε ότι θά καταφέρουμε τίποτα. Μέσα σ' αυτόν τον γενικό παραλογισμό, υπάρχουν οι «4 Τροχοί» και οι αναγνώστες τους. Σκληρά καρδία και οι δύο! Οι μίν —οι «4 Τροχοί» δηλαδή— εγαίνουν κάθε πρώτη του μηνός και γράφουν για τ' αυτοκίνητα και τον κόσμο τους. Με ένα τρόπο που κανείς —όπως λένε οι αναγνώστες— δεν έχει ξεκινάει. Βλέπετε το ά γ α π ο υ τ ό θέμα τους. Και έχουν την έντοψησι: ότι κάνουν καλά τή δουλειά τους. Καλύτερα απ' κάθε άλλο σ' αυτή τή χώρα τουλάχιστον. Οι αναγνώστες τους εκτιμούν την προσπάθειά τους και συμπαρατίστανται. 'Αλλά αυτό δεν σημαίνει πολλά πράγματα την σήμεραν ήμεραν! Γιατί ξέρουμε άλλες προσπάθειες που δεν έχουν κ α ν έ ν α ν ή σχεδόν κανέναν, αναγνώστη και είναι πολύ καλά εύχαριστώ. Τι σκεπτόμαστε λοιπόν; Σκεπτόμαστε ότι δεν έχει σημασία αν κάνης καλά ή κακά τή δουλειά σου. Σημασία έχει: τó αν κάποιος υπάρχει ή Ναυρεδίν Νότζα. Αυτός ο 'Ανατολίτης που άποφασίζει για τó αν θά ζήσει ή πεθάνης, αν θά πάς έμπρός ή αν θά μείνης πίσω. Κι' αυτό δεν είναι «ηττοπάθεια», όπως μας γράφει ο αναγνώστης μας κ. Ζάχος απ' τή συμπρωτεύουσα, αλλά ή άπογοήτευσις που θά πρέπει να ένοιωσε και ο ίδιος όταν ξεκίνησε να κινή κάτι —ίσως— στη ζωή του και έσχηκε κι' αυτός, όπως και πολλοί απ' τους χιλιάδες αναγνώστες μας, τον Ναυρεδίν Νότζα. Είναι σίγουρο, ότι σε κάθε μας έθμα θά συναντήμε τον Ναυρεδίν Νότζα, αλλά δεν θά ηπιγάσουμε αν δεν τον δούμε νεκρό. Το τελευταίο EN AEMKΩ του 1971, αλλά στην ερώσις τó πρώτο του 1972, άπειθύνεται στους νέους, άνήλικους, μαχητικούς, και μορφωμένους αναγνώστες μας. 'Ετσι, εάν μια μικρή υπόθήκη για τή ζωή τους.

«4 ΤΡΟΧΟΙ»